

Komisja Europejska sugeruje złożenie skargi według wzoru uwzględniającego podstawowe informacje o domniemanym naruszeniu prawa wspólnotowego, a także o składającym skargę. Komisja zastrzega, że skarżący nie musi używać dokładnie takiego wzoru – wystarczy, jeśli w zwykłym liście przedstawi się jak najwięcej istotnych dla sprawy informacji.

Skargę składa się w jednym z urzędowych języków Unii Europejskiej. Po 1 maja 2004 r. jednym z nich jest język polski. W prezentowanym opracowaniu posłużyliśmy się wzorcem w języku angielskim, opublikowanym na stronach internetowych Komisji.

Formularz skargi, bądź list ją zawierający należy wysłać na adres: Commission of the European Communities, attn. Secretary-General, Rue de la Loi 200, B-1049 Brussels, Belgia. Można też doręczyć formularz do dowolnego przedstawicielstwa Komisji w krajach członkowskich. W Polsce prawdopodobnie będzie to adres identyczny z dzisiejszym adresem przedstawicielstwa Komisji w naszej stolicy: Przedstawicielstwo Komisji Unii Europejskiej w Polsce, Al. Ujazdowskie 14, 00-478 Warszawa.

O każdej zmianie adresu i innych ważnych dla sprawy zdarzeniach skarżący powinien informować Komisję. Skarżący może zastrzec, by jego dane osobowe nie były ujawniane w kontaktach Komisji z władzami skarżonego państwa. Jednakże Komisja przestrzega, że w niektórych przypadkach podanie tych danych może być niezbędne dla załatwienia skargi.

**SKARGA
DO KOMISJI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
DOTYCZĄCA UCHYBIENIA W STOSOWANIU PRAWA WSPÓLNOTY**

1. Nazwisko i imię skarżącego:
2. Reprezentowany przez (o ile skarżący ustanowił przedstawiciela):
3. Narodowość:
4. Adres albo siedziba biura:
5. Numer telefonu, faksu, e-mail:
6. Obszar i miejsce (miejsca) działania:
7. Państwo członkowskie lub inna instytucja wskazana przez skarżącego jako naruszająca prawo Wspólnoty:
8. Możliwie najpełniejsze wyliczenie faktów będących podstawą skargi:
9. Możliwie najpełniejsze wyliczenie przepisów prawa Wspólnoty (traktatów, rozporządzeń, dyrektyw, decyzji itd.), które skarżący uważa za naruszone przez państwo członkowskie:
10. O ile to stosowne, wzmianka o związku sprawy ze schematami funduszy wspólnotowych (z ewentualnymi referencjami), z których korzysta lub stara się o korzystanie skarżone państwo członkowskie:
11. Szczegóły dotychczasowych starań w przedmiotowej sprawie, skierowanych do służb Komisji Europejskiej:
12. Szczegóły dotychczasowych starań, skierowanych do innych instytucji i władz Wspólnoty (np. Komisji ds. Petycji Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich). O ile możliwe, należy podać numery spraw nadanych postępowaniom skarżącego w odpowiednich instytucjach:
13. Dotychczasowe starania skierowane do władz krajowych – centralnych, regionalnych lub

lokalnych (o ile możliwe z dołączeniem kopii korespondencji z tymi instytucjami):

13.1. Procedury administracyjne (np. skarga do właściwego sądu administracyjnego oraz/lub do właściwych rzeczników praw).

13.2. Wystąpienia do krajowych sądów lub inne postępowania (np. arbitrażowe). Należy podać, czy w sprawie już wydano rozstrzygnięcie i w miarę możliwości dołączyć jej kopię.

14. Wyszczególnienie dokumentów i dowodów, uzasadniających stanowisko skarżącego, w tym kopii krajowych przepisów, decyzji itp.

15. Poufność (należy zaznaczyć właściwą kratkę):

■ Upoważniam Komisję do ujawniania moich danych osobowych w kontaktach z władzami państwa członkowskiego, przeciwko któremu skierowana jest skarga.

■ Wnoszę o nieujawnianie moich danych osobowych przez Komisję w jej kontaktach z władzami kraju, przeciwko któremu skierowana jest skarga.

16. Miejsce, data i podpis skarżącego lub jego przedstawiciela.

Komentarz Komisji Europejskiej do wzoru wniosku w sprawie naruszenia prawa wspólnotowego

• Każde państwo członkowskie odpowiada za wdrożenie do swojego ustawodawstwa prawa wspólnotowego. Chodzi tu o przyjęcie przepisów przed wyznaczonym terminem, ich zgodność ze standardami unijnymi, a także właściwe stosowanie. Według traktatów ustanawiających Unię Europejską, Komisja UE odpowiada za zapewnienie właściwego stosowania prawa wspólnotowego. Konsekwentnie, jeśli kraj członkowski nie dopełnia obowiązków przewidzianych prawem wspólnotowym, Komisja ma prawo, by we własnym zakresie starać się usunąć takie naruszenie oraz, jeśli zajdzie potrzeba, poddać taką sprawę osądowi Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich. Komisja podejmie wszelkie działania, które uzna za stosowne w reakcji na skargę. Podobne działania Komisja może podjąć, gdy sama wykryje podejrzenie naruszenia prawa wspólnotowego.

• Niedopełnienie obowiązków z prawa wspólnotowego przez państwo członkowskie może mieć formę działania lub zaniechania. Pojęcie „państwo” oznacza przy tym państwo członkowskie, które narusza prawo wspólnotowe, niezależnie od rodzaju pochodzącej z niego władzy – centralnej, regionalnej lub lokalnej – której można przypisać niedopełnienie obowiązków.

• **Każdy może złożyć skargę do Komisji** przeciwko państwu członkowskiemu co do dowolnych środków prawnych (ustaw, rozporządzeń czy decyzji administracyjnych) albo praktyki, którą uważa za niezgodną z przepisem albo zasadą prawa Wspólnoty. Skarżący nie muszą przedstawić swojego formalnego zainteresowania wszczynaniem procedury. **Nie muszą też udowadniać, że ujawnione naruszenie dotyczy ich bezpośrednio.** Aby skarga została przyjęta, powinna odnosić się do naruszenia prawa Wspólnoty przez państwo członkowskie. Należy pamiętać, że służby Komisji mogą zdecydować, czy skarga spowoduje podjęcie działań zgodnie z regułami i priorytetami ustalonymi przez Komisję dla wszczynania i prowadzenia postępowań o naruszenie.

• **Komisja zachęca każdego**, kto uważa, że środki prawne (ustawy, rozporządzenia i decyzje administracyjne) albo praktyki administracyjne są niezgodne z prawem Wspólnoty, by próbował ich zmiany poprzez krajowe władze administracyjne lub sądowicze (włączając w to także rzeczników praw obywatelskich czy też procedury arbitrażowe i koncyliacyjne). Komisja doradza uprzednie zaangażowanie tych instytucji przed złożeniem skargi, gdyż może

to przynieść korzyści skarżącym.

- Używając środków załatwienia sprawy dostępnych na poziomie krajowym, co do zasady, skarżący mogą bronić swoich praw bardziej bezpośrednio i osobiście, niż mogliby w wyniku wszczęcia procedury naruszenia, co nawet w wyniku pomyślnego zakończenia sprawy, mogłoby zająć nieco czasu. Dodatkowo, przed podaniem sprawy do Trybunału Sprawiedliwości, Komisja ma obowiązek przeprowadzić serię kontaktów z właściwym państwem członkowskim, by spróbować usunąć naruszenie.
- Jakikolwiek stwierdzone przez Trybunał Sprawiedliwości naruszenia prawa wspólnotowego nie mają wpływu na prawa skarżącego, ponieważ procedura naruszenia nie służy do rozwiązywania indywidualnych spraw. Zobowiązuje ona jedynie państwo członkowskie do przestrzegania prawa Wspólnoty. Skarżący powinni wnosić indywidualne roszczenia za poniesione szkody przed krajowymi sądami.

(tłumaczenie autora)

Paweł Rochowicz

* Gazeta Prawna - Urząd i Obywatel: Nr 14 (1123) środa 21 stycznia 2004